

Fler och bättre poliser

- Krönika för Östgöta-Correspondenten 2008-03-01

Nästa år ska antalet platser i polisutbildningen halveras, meddelade Sveriges Radios Ekot häromveckan. Men målet om 20 000 poliser år 2010 kommer ändå att nås.

Nyheten har mig veterligen inte väckt större uppmärksamhet. När inte ens Rikspolisstyrelsen vill ha mer utbildning förefaller vänner av ordning lugna. Och Anders Borgs finansdepartement kan spara på ett moderat hjärteområde utan kritik.

Vi vänner av god samhällsstyrning kan ändå undra om utbildningsplanering ska ske så ryckigt och lättsinnigt att man med ett års varsel halverar intagningen till en högskoleutbildning. Vad händer med lärare, forskning och lokaler? Är inte utbildningen mer kvalificerad och långsiktigt uppbyggd? De senaste åren har man ju annars till och med talat om att bygga ut polisutbildningen. Flera av de mindre högskolorna har här hoppats på en utvecklingsmöjlighet.

För visst behövs det fler och bättre poliser.

Det behövs både för att bekämpa den växande spektakulära organiserade brottsligheten och – långsiktigt än viktigare – för att stävja och förebygga småbrottslighet och gatuvåld i bostads- och affärsområden. Det behövs både större teknisk professionalitet i brottsutredningar och mer allmänmänsklig mognad, känslighet och fasthet i polisens möte med allmänhet och ungdomar med skiftande bakgrund i mer eller mindre stökiga sammanhang.

Härtill behövs ett överskott av specialutbildade poliser så att Sverige alltid snabbt kan erbjuda polisstyrkor för internationella krishanterings- och återuppbyggnadsinsatser. Stor uppmärksamhet riktas nu mot den nordiska snabbinsatsstyrkan inom EU och den något osäkra svenska militära insatsen i Tchad. Men viktigare för att möta de nya säkerhetshoten är egentligen att Sverige bygger upp en helt annan polisiär internationell beredskapsförmåga. Många av de internationella krishanteringsuppgifterna är i grunden mer polisiära än militära. Där finns rena civila insatser av polis, åklagare och domare – som i Bosnien de senaste åren och framöver i Kosovo. Men också komplicerade och känsliga väpnade säkerhets- och terroristbekämpningsuppdrag i en gråzon mellan det militära och polisiära.

Gendarmstyrkor med tungt beväpnad polis av sydeuropeisk modell är vi skeptiska till i Norden. Men många av de internationella uppgifter som nu måste göras av européer kräver en sådan blandad förmåga. Just på grund av vår lyckliga, mindre våldsamma historia kan vi inte smita undan utan har ett särskilt ansvar att bringa demokratisk förankring och humanitärt tänkande till sådana ”tuffare” polisstyrkor för krishantering.

Allt dessa skiftande förväntningar på en både traditionell och ny vittförgrenande polisverksamhet kräver omtänkande, fantasi och klokt omdöme. Det kommer att behövas mycket utbildning, både avancerad och bred till sin uppläggnings.

I den kriminalpolitiska debatten brukar krav på hårdare straff och fler poliser gå hand i hand. Jag har blivit mer och mer övertygad om att den kopplingen är fel. Värdet av hårdare straff tvivlar jag fortfarande på. Däremot behövs det många fler och bättre poliser. Då krävs också mer och bättre polisutbildning.

ANDERS MELLBOURN